

Bekendtgørelse om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede

I medfør af retsplejelovens § 741 e, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, som ændret ved lov nr. 517 af 6. juni 2007, og efter bemyndigelse fra justitsministeren fastsættes:

§ 1. Politiet eller anklagemyndigheden skal i tilknytning til anmeldelse af en lovovertrædelse eller umiddelbart herefter vejlede forurettede om

- 1) reglerne om beskikkelse af bistandsadvokat, jf. retsplejelovens §§ 741 a og 741 b,
- 2) adgangen til at få påkendt borgerlige krav under straffesagen, jf. retsplejelovens kapitel 89,
- 3) muligheden for at få erstatning og godtgørelse fra staten, jf. lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,
- 4) muligheden for at få støtte ved en offerrådgivning,
- 5) forurettedes pligter og rettigheder som eventuelt vidne i sagen.

Stk. 2. Vejledning som nævnt i stk. 1 kan gives ved udlevering til forurettede af skriftligt materiale herom.

Stk. 3. Vejledning efter stk. 1 kan helt eller delvis undlades, hvis det på grund af sagens karakter er åbenbart, at forurettede ikke har behov for de nævnte oplysninger.

Stk. 4. Såfremt forurettede anmoder herom, eller de konkrete forhold i sagen taler for det, skal politiet eller anklagemyndigheden i fornødent omfang også vejlede om andre forhold end nævnt i stk. 1, herunder om reglerne om aktindsigt i straffesager, jf. retsplejelovens kapitel 3 a.

§ 2. Udover den i § 1 nævnte vejledning skal forurettede i sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser, orienteres om, hvordan sagens videre forløb kan forventes at blive. Forurettede skal endvidere orienteres om væsentlige skridt, der tages i sagen, når der efter sagens karakter, herunder navnlig det overgreb, som forurettede har været udsat for, skønnes at være behov for det.

Stk. 2. Orientering som nævnt i stk. 1 skal gives løbende i forbindelse med afhøring og anden kontakt med forurettede.

Stk. 3. Når forurettede har fået en bistandsadvokat beskikket efter retsplejelovens § 741 a, vil orientering som nævnt i stk. 1, 1. pkt., i almindelighed kunne undlades.

Stk. 4. Såfremt forurettede anmoder herom, eller de konkrete forhold i sagen taler for det, skal politiet eller anklagemyndigheden også i andre sager end de i stk. 1 nævnte i fornødent omfang orientere om sagens forløb mv.

§ 3. Hvis forurettede i en sag som nævnt i § 2 forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, skal der i forbindelse med den første afhøring af forurettede eller snarest herefter udpeges en kontaktperson for forurettede hos politi eller anklagemyndighed.

Stk. 2. I andre sager, hvor forurettede forventes at skulle afgive forklaring som vidne i retten, kan der udpeges en kontaktperson for forurettede, hvis forurettede efter sagens karakter skønnes at kunne få behov for yderligere vejledning fra politiet eller anklagemyndigheden end nævnt i § 1.

Stk. 3. En kontaktperson som nævnt i stk. 1 og 2 skal hjælpe og støtte forurettede, når forurettede henvender sig til politiet eller anklagemyndigheden.

§ 4. Pligten til vejledning efter § 1 gælder også i forhold til forurettedes nære pårørende, hvis forurettede er afdød ved døden. Er forurettede afdød ved døden som følge af forbrydelsen, gælder tillige pligten til orientering efter § 2 i forhold til forurettedes nære pårørende.

Stk. 2. Pligten til vejledning og orientering gælder kun i det omfang politiet eller anklagemyndigheden er bekendt med, at der er en nær pårørende til forurettede, og kun i forhold til den eller de i kredsen af nære pårørende, som umiddelbart må antages at have stået afdøde nærmest.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2007 og gælder for sager, hvor der indgives anmeldelse efter ikrafttrædelsen. Dog gælder pligten til orientering i § 2 også i sager, der er anmeldt forud for den 1. oktober 2007.

Rigsadvokaturen, den 21. september 2007

Hanne Schmidt